

“
มีความสุขกับสิ่งที่เราทำ
อย่ามีความสุขกับการที่คนอื่นเห็นเราทำ
”

รศ.พญ.ยุวเรศมคฺฉ์ ลิทธิชาญบัญญัติ

หากกล่าวถึง “แบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต” กระผมเชื่อว่าใครหลาย ๆ ท่านคงมีบุคคลที่เป็นแบบอย่างให้คอยนึกถึงอยู่ในจิตใจ และสำหรับกระผมก็เช่นเดียวกันครับ

สวัสดีครับ กระผม นศ.นฉพ.เวชฎาการ เจนพาณิซพงค์ บัจจุบันกำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่กำลังจะได้กล่าวถึงนั้น คือบุคคลที่กระผมได้พบเจอและสัมผัสตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาของการเป็นนักศึกษาในหลักสูตรนี้ บุคคลท่านนั้นก็คือ รศ.พญ.ยุวเรศมคฺฉ์ ลิทธิชาญบัญญัติ หัวหน้าภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล หรือที่พวกเรานักศึกษาต่างเรียกขานท่านว่า “อาจารย์แม่” นั่นเองครับ

อาจารย์ถือเป็นแบบอย่างที่ดีในทุกๆด้านของการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การทำงาน การปฏิบัติตน ความรัก และการอยู่ร่วมกันในสังคม ทุกอย่างนั้นอาจารย์ได้แสดงให้เห็นผ่านการปฏิบัติ จนทำให้กระผมยึดมั่นที่จะก้าวตามอาจารย์ โดยมีอาจารย์เป็น Role model แต่ไม่ได้มีเพียงแค่กระผมคนเดียวเท่านั้นครับ ยังคงมีพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ นักศึกษา ตลอดจนอาจารย์แพทย์ทั้งในและนอกภาควิชา รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีโอกาสได้พบหรือสัมผัสอาจารย์ด้วยเช่นกัน

ด้านการเรียน อาจารย์สำเร็จการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ด้วยเกียรตินิยมอันดับ 1 อันเป็นเครื่องหมายของการขยันหมั่นเพียรและใฝ่เรียนรู้ อาจารย์มักกล่าวกับพวกเรา นักศึกษาเสมอว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต ยิ่งอ่านก็ยิ่งรู้

นอกจากรู้รอบแล้วต้องรู้จริง อาจารย์เป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ในทุกด้าน เปิดโลกทัศน์ด้านการศึกษา เห็นได้จากคำแนะนำคำสอนต่างๆ ของอาจารย์ในทุกครั้ง จะได้รับรวบรวมเรื่องราวในมุมมองที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎี แนวคิด มาเล่าให้พวกเราได้เก็บไว้เป็นประสบการณ์

ด้านการทำงาน บทบาทของ “ผู้นำ” (Leader) ในฐานะหัวหน้าภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน และประธานหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย อาจารย์คือผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เน้นการทำงานอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน กระผมเคยมีโอกาสดำเนินตามอาจารย์เดินทางไปทำงานที่ต่างจังหวัด ได้สังเกตเห็นการทำงานของอาจารย์ทุกขั้นตอน และสิ่งที่อาจารย์ปฏิบัตินั้นได้ถูกถ่ายทอดมายังพวกเรา อาจารย์สอนให้พวกเรานักศึกษารู้จักการวางแผนเป้าหมายทุกครั้งในการทำกิจกรรมตามหลัก 3P's concept มีการกำหนดตัวชี้วัดและวิธีการดำเนินงาน (KPI) รวมทั้งการประเมินและติดตามผล (AAR) สิ่งเหล่านี้อาจจะมองดูแล้วยากเกินไป ไม่น่าจะเหมาะกับการทำงานของเด็กๆ แต่อาจารย์ก็สามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ให้พวกเราเข้าใจได้อย่างง่ายดาย และสามารถนำมาใช้ได้จริง

ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ถือได้ว่าเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีผลงานและความภาคภูมิใจมากมาย ซึ่งล้วนเกิดขึ้นจากความร่วมมือของทั้งคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรทุกฝ่าย

ซึ่งสิ่งสำคัญที่ทำให้ทุกคนมีความรัก ความผูกพันต่อภาควิชา และสามารถทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการทำงานเพื่อภาควิชา นั่นคือ การที่ผู้นำมองเห็นคุณค่า (Value) ของผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ ตลอดระยะเวลา 8 ปีในฐานะของหัวหน้าภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน และตลอดระยะเวลา 3 ปีในฐานะของประธานหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ด้วยวิสัยทัศน์และการนำของอาจารย์ทำให้ภาควิชาประสบความสำเร็จ อาจารย์คือกำลังสำคัญที่ทำให้รามาริบัติเป็นห้องฉุกเฉินชั้นนำของประเทศไทย และเป็นหลักสูตร Paramedic ที่ดีที่สุดของประเทศ จนมีคำพูดหนึ่งที่ทุกคนต่างคุ้นชินกันว่า “คิดถึง ER คิดถึงรามาริบัติ คิดถึง Paramedic คิดถึงรามาริบัติ”

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่พวกเราได้รับทุกครั้งจากการที่มีโอกาสได้ร่วมงานกับอาจารย์ ก็คือ ความสุข ทุกครั้งที่เสร็จสิ้นจากการทำงานหรือกิจกรรม พวกเราจะมานั่งรวมกันเป็นวงใหญ่ สรุปลผลและปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะการทำงานนั้นจะมีข้อผิดพลาดมากหรือน้อยแค่ไหน อาจารย์ก็ไม่เคยกล่าวหาหรือโทษใครคนใดคนหนึ่งเลย ครั้งหนึ่งพวกเรานักศึกษา Paramedic ได้มีโอกาสรับผิดชอบในการจัดงานประชุมระดับชาติด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ซึ่งมีผู้เข้าร่วมจากทั่วประเทศหลายพันคน แนนอนว่าระหว่างงานนั้นมีปัญหาที่เข้ามาคอยให้แก้ไขอยู่ไม่น้อย แต่อาจารย์ไม่เคยมองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการทำงานที่ผิดพลาด ประโยคหนึ่งที่อาจารย์บอกกับพวกเราในวันนั้นและเป็นกำลังใจที่ดีให้กับพวกเราในการทำงานต่อไปก็คือคำว่า “*ไม่มีข้อผิดพลาด มีแต่ความฉลาดเคลื่อน*”

นอกจากนี้ ข้อคิดสำคัญหนึ่งที่กระผมยึดถือตลอดเวลาในการทำงาน คือคำพูดของอาจารย์ที่ว่า “มีความสุขกับสิ่งที่เราทำ อย่ามีความสุขกับการที่คนอื่นเห็นเราทำ” ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นเบื้องหน้าหรือเบื้องหลังของความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ก็ตาม

ด้านการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม เป็นสิ่งที่อาจารย์แสดงให้เห็น กระผมได้เห็นเด่นชัด อาจารย์สอนเสมอว่า เราเป็นนักศึกษาของมหิดล จะทำอะไร ไม่ว่าจะที่ไหนหรืออย่างไร ให้นึกตลอดเวลาว่ามีตราของมหิดลปักอยู่ที่หน้าอก อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีมากในเรื่องของการแต่งกาย การแสดงออกด้านความคิดความเห็นทั้งในที่สาธารณะหรือสื่อสังคมออนไลน์นั้น เพราะอาจารย์ต้องการให้เราได้เห็นว่าคุณค่าของมหิดล มหาวชิราลงกูยเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ความมุ่งมั่นของประชาชนก็ยิ่งสูงขึ้น จะอย่างไรให้คนมีความเชื่อมั่น ก็ต้องเริ่มจากการที่เราทำตัวให้

ด้านความรักและการอยู่ร่วมกันในสังคม อาจารย์คือผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตาและความเข้าใจในผู้อื่น อาจารย์เปรียบเสมือนแม่คนที่สอง คือศูนย์รวมของทุกคนใน “ครอบครัว ER รามาริบัติ” เพราะความรักความห่วงใยที่อาจารย์มีให้กับพวกเราทุกคนนั้น เหมือนความรักที่แม่มีให้ต่อลูกจากใจจริง ซึ่งเป็นที่ที่ทำให้พวกเรานักศึกษาทุกคนเรียกขานอาจารย์กันว่าอาจารย์แม่

สายตา อากัปกิริยา ท่าทางที่เต็มเปี่ยมไปด้วยเมตตาและความรัก ไม่ใช่มีเพียงบุคคลที่ได้ใกล้ชิดเท่านั้นที่สัมผัสได้ แม้แต่ญาติหรือผู้ช่วยเองที่ได้พบเห็นเพียงรอยยิ้มของอาจารย์ก็สามารถสัมผัสได้เช่นกัน

สิ่งที่กระผมได้สัมผัสตลอดระยะเวลาของการเป็นนักศึกษาในหลักสูตรนี้จาก รศ.พญ.ยุวเรศมคธู ลิทธิชาญบัญชา ดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้นนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่กระผมสามารถกลั่นกรองออกมาเป็นตัวอักษร แต่ความรู้สึกภายในจิตใจนั้นมีมากมายเกินที่จะพรรณนา อาจารย์คือผู้ถึงพร้อมในทุกด้านทั้งการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมและด้านจิตใจที่เปี่ยมด้วยความรักความเมตตา “*รางวัลคนดีศรีมหิดล*” ที่มีขึ้นเพื่อตอบแทนคุณงามความดีของชาวมหิดลนั้น เหมาะสมและคู่ควรยิ่งแล้วแก่ รศ.พญ.ยุวเรศมคธู ลิทธิชาญบัญชา ผู้เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตทุกด้าน ทั้งแก่ตัวของกระผมเองและบุคคลอื่นรอบข้างอย่างแท้จริง